

První strejda ležel u okna a koukal do bílýho stropu
po kterým běhaly černý koně jako v jedný starý dobrý písni.
Sestřičky mu zapíchly do těla šlaušek,
kterým běžela medicína, co roztahuje plíce.

Děti za strejdou chodily a hladily ho po napíchnutý ruce.
On zatím nemluvil, protože mu nebylo nejlíp.
A zdálo se mu o Lucky Old Sun.

Ten druhěj byl kapitán křižníku nebo kolotoče v penzi.
Optimista tetovanej jako když vybouchne kalamář.
Nosil všem pití, naději a noviny.
To starý slunce s dřavým pajšlem - Lucky Old Sun.

Ve špitále přesluhoval, už moh' zase dejchat.
Čekal na místo v důchodáku, protože neměl kam jít.
Bál se, že až se dočká, tak že už nebude Lucky Old Sun.

Odcházím z plicního domů po třech tejdnech
a kapitán je můj starej kamarád.
Určitě se spolu ještě příště sejdem.
Nejsem sentimentální blb,
jsem rád, že můžu kapitána Slunce znát.

Třetí postel v pokoji jsem opustil já.
Měl jsem kliku na krásný doktory a na dobrý sestry.
Na krásný sestry, krásný sestry a dobrý doktory.
V tom špitále, kde slunci píská na průduškách.

Snad se místo v důchodáku ještě neuvolnilo.